

(Karl Johannes Jondell, November 12, 2020)

Analys av Fredrik Mathias Josefssons examenstext

Jag har valt att skriva ett referat/reflektion kring Fredrik Mathias Josefssons examenstext *Flockar och negativa rum: Strategier inom komposition av elektroakustisk musik* (länk här).

Texten är en sammanfattning av Mathias kompositionstekniker- och teorier utarbetade under hans kandidatutbildning på KMH. Den utgår från hans examenskomposition *A Reality One Can No Longer Touch*. Han presenterar i texten begreppen *simulerat flockbeteende* och *negativa rum* och dessa utgör en stomme (eller referenspunkter) till texten.

- Längden på hela texten uppgår till över tjugo sidor!
 - Flitigt användande av figurer, diagram och bilder (ca. tio stycken)
 - * Jag tycker det är pedagogiskt och förtydligande; Mathias försöker inte dölja någon del av sin *process* (utan är tvärtom väldigt transparent).
 - Referenslistan utgör två hela A4-sidor och består av en blandning av kompositörer, vetenskapspersoner och filosofer som Barthes, Deleuze, Cage, Schaeffer, Lovelace och Leibniz.
 - * Mathias relaterar andra tonsättares verk till sitt egna (t.ex. *The Murder of Crows* av Janet Cardiff och George Bures Miller); detta är en fin inramning till hans egna verk, och kanske ett sätt att ge det en form av relevans. Han beskriver dessa verk som utgångspunkter för sin egna komposition.
- Tekniktunga och avancerat språkbruk, men ändå personlig röst (mycket skrivet i förstaperson).
- Använder fotnoter flitigt (inte endast för externa referenser utan även inomtextliga sådana); ibland som substitut för parenteser.
- Mathias presenterar ett antal frågeställningar i texten (t.ex. “*Hur skulle det låta om man skapar ljudet av en flaxande fågelflock?*”) vilket ger en inblick i hans tankeprocess (och är stilistiskt nära).
- Många blockcitat, vilket ger en känsla av ett väl underbyggt argument (eller åtminstone en väldigt påläst författare). Tycker dock det också ger ett lite uppstyckat intryck (texten blir lite hackig).
- Många paralleller till andra konstformer, främst *film* (bl.a. citeras Herzog och beskrivningar m.h.a begrepp såsom *diegetisk/icke-diegetisk*). Jag tycker det har en förtydligande funktion som fungerar väl.
- Mathias återkommer ofta till exempel ur sina egna kompositioner, som när han beskriver *negativa rum* och hur han använder detta i sitt verk *On remembrance*.

- Mathias gör många personliga referat, som hans bakgrund (eller “*andra*” roll) som ingenjör. Detta är något jag kan relatera till och känner mig direkt mer engagerad i texten.
- I en avslutande del beskriver Mathias sina kompositioner (eller delar av sin examenskomposition), som en fördjupad verkstext i ett programblad. Han kopplar ihop det till teorin han beskrivit i de tidigare delarna av sin text, och på så sätt är texten och det konstnärliga arbetet väldigt integrerade (eller i slutet sammankopplade).